



استادکار پرسابقه، نمدها را به کمک قالب‌ها، شکل می‌دهد



او تصریح می‌کند: در دو سال اخیر قیمت هر کلاه نمدهی بین یک میلیون و ۱۰۰ هزار ریال تا یک میلیون و ۷۰۰ هزار ریال ثابت مانده است. به اعتقاد استاد بهزاد، گرفتن شاگرد در این دوره و با بازار بی رونق کنونی صرفه اقتصادی ندارد و امروزه هم دیگر کسی برای آموختن کلاه‌مالی اشتیاق نشان نمی‌دهد و به هر کس هم پیشنهاد آموزش می‌دهیم با قاطعیت نمی‌پذیرد. او با اشاره به سابقه ۱۸ ساله بیمه‌ای در صنایع دستی و هنرهای سنتی در رشته قالی بافی می‌گوید: دو برادر دارم که علاقه‌ای به کلاه‌مالی نداشتند اما با زور و تلاش فراوان آنان را مجبور کردم حداقل روش‌های تولید کلاه نمدهی را بیاموزند تا پس از من این هنر صنعت دچار فراموشی نشود. استاد بهزاد معتقد است پرزهای پشم به قلب و ریه آسیب جدی وارد می‌کند و به همین علت خودش مجبور به عمل جراحی قلب باز شده است. او تأکید می‌کند: تا روزی که جان داشته باشم و بتوانم در تولید کلاه نمدهی فعالیت کنم، به کار خود در این هنر صنعت با عشق و علاقه تمام ادامه می‌دهم و هیچ چیزی نمی‌تواند ذره‌ای از علاقه‌ام به تولید کلاه نمدهی بکاهد.



استاد بهزاد با آهی بلند خاطرات مانده در سینه و دل پردرد خود را بازگو می‌کند و می‌افزاید: روزگاری در همین راسته نمدمالان ده‌کرد (شهرکرد) وقتی کلاه‌های نمدهی را رنگ آمیزی می‌کردم و صیقل می‌دادم، از کار خود لذت می‌بردم اما امروزه کیفیت رنگ‌ها و پشم‌ها به قدری کم شده که کلاه‌های نمدهی کنونی دیگر کیفیت روزگاران قدیم را ندارد. او تصریح می‌کند: در قدیم بزرگ‌ترهای هر طایفه و فامیل کلاه‌بلندتری نسبت به بقیه افراد بر سر می‌گذاشت که به کلاه‌خانی معروف بود و در عروسی‌ها هم برخی افراد از کلاه نمدهی سفید استفاده می‌کردند تا بین بقیه افراد حاضر در مراسم شاخص باشند.

از استاد بهزاد اجازه مرخصی می‌گیرم و او با لبخند ملیح و دستان محکم و قوی، مرا تا لب خیابان کوی نمدمالان بدرقه می‌کند و می‌خواهد صدایش را به مسئولان برسانم تا برای جلوگیری از نابودی و فراموشی هنر صنعت کلاه‌مالی فکری کنند.



بگیرد. استاد بهزاد پس از دو روز، کلاه‌ها را در آفتاب خشک می‌کند و به آن‌ها «زاج سیاه» (ماده‌ای گیاهی در رنگ‌ریزی برای تولید رنگ مشکی) اضافه می‌کند تا به خورد کلاه‌ها برود پس از شست‌وشوی کلاه‌ها در این مرحله، نوبت به اضافه کردن «زدو» (صمغ بادام کوهی) می‌رسد تا رنگ سیاه آن ثابت شود. او سپس کلاه‌ها را بخار، داغ و بعد قالب‌گیری می‌کند و پس از آن سنگ می‌زند و در آفتاب قرار می‌دهد تا خشک شود. استاد بهزاد در مرحله بعد کلاه‌ها را ب‌سوزی می‌کند تا پرزهای اضافه آن از بین برود و سپس در مراحل نهایی نوبت به مالیدن روغن چراغ (روغن بزرک) و صیقل دادن کلاه‌ها می‌رسد و از تولید هنر صنعت خود لذت می‌برد. البته امروز که دسترسی به مالیدن روغن چراغ (روغن بزرک) کم شده، از روغن چرخ خیاطی استفاده می‌شود. استاد بهزاد روزانه به‌طور میانگین چهار کلاه نمدهی تولید می‌کند اما بازار فروش این محصولات در دنیای نوین و پیشرفته کنونی دیگر کم‌فروغ و کمرنگ شده و امروز جوانان دیگر اشتیاقی برای استفاده از کلاه نمدهی ندارند و این هنر صنعت بیشتر بر سر بزرگان و ریش‌سفیدان خودنمایی می‌کند. او معتقد است در صورت نگهداری خوب و مطلوب، هر کلاه سه چهار سال بر سر صاحبش دوام می‌آورد. او معتقد است این کلاه‌ها مناسب‌ترین کلاه برای سر آدم است.



استاد بهزاد از گرانی بی‌رویه قیمت پشم و کرک می‌نالند و می‌گوید: پشم مرغوب تا دو سال پیش به ازای هر کیلو گرم ۵۰ هزار ریال بود اما امروز جنس نامرغوب این نوع پشم را باید ۳۰ برابر بیشتر، یک میلیون و ۵۰۰ هزار ریال به ازای هر کیلو گرم خریداری کرد. او تأکید می‌کند: این گرانی مواد اولیه در حالی است که در این مدت قیمت کلاه نمدهی ثابت مانده و افزایشی نداشته و اکنون برای سرمایه در گردش و نقدینگی با مشکل جدی مواجه شده‌ام. این هنرمند کلاه‌مالی می‌افزاید: رنگ‌های مورد نیاز برای کلاه‌مالی از هر کیلو گرم ۳۵۰ هزار ریال به هر کیلو گرم ۵ میلیون ریال یعنی ۱۴/۵ برابر در دو سال اخیر افزایش پیدا کرده است.

**استاد بهزاد پس از دو روز، کلاه‌ها را در آفتاب خشک می‌کند و به آن‌ها «زاج سیاه» (ماده‌ای گیاهی در رنگ‌ریزی برای تولید رنگ مشکی) اضافه می‌کند تا به خورد کلاه‌ها برود پس از شست‌وشوی کلاه‌ها در این مرحله نوبت به اضافه کردن «زدو» (صمغ بادام کوهی) می‌رسد تا رنگ سیاه آن ثابت شود**